

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma:

Kfv.V.35.065/2026/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter tanácselnök

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

név

(cím1)

A felperes képviselője:

dr. Torgyik Tímea ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Agrárminiszter

(cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Kovács Margit kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

agrártámogatási ügy

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Budapest Környéki Törvényszék

104.K.702.047/2024/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes méhészként 2012. augusztus 15-én az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2012. évtől nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 57/2012. (VI. 21.) VM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján támogatási kérelmet nyújtott be. Az elsőfokú hatóságként eljáró Magyar Államkincstár jogelődje, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal a 2012. november 16. napján kelt 1535062684 számú határozatával a felperes támogatási kérelmének helyt adott és jövedelempótló támogatás összegeként 40.000 eurónak megfelelő forint összeget állapított meg részére. A felperes 2013. február 7-én a jóváhagyott támogatási összeg 90%-ára vonatkozó kifizetési kérelmet terjesztett elő, amely kérelemnek az elsőfokú hatóság a 2013. február 26. napján kelt 1542796983 számú határozatával helyt adott és ezzel egyidejűleg 10.522.800 forint támogatási összeg kifizetését rendelte el. A 2017. november 30. napján kelt 1907397927 számú határozatával az elsőfokú hatóság - egyebek mellett - a felperes támogatási összeg 10%-ára vonatkozó kifizetési kérelmének is helyt adott és 1.239.320 forint támogatási összeget állapított meg, majd a felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2020. szeptember 4. napján kelt EUJF/3084/2020. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes ezen határozattal szemben benyújtott keresetét a bíróság 24.K.701.295/2022/6. számú ítéletével elutasította.

[2] Az elsőfokú hatóság a jövedelempótló támogatás vonatkozásában a működtetési időszak 1., 2., 3., 4. és 5. évére vállalt kötelezettségei teljesítésének ellenőrzése céljából a felperes gazdaságában helyszíni ellenőrzést folytatott le 2020. november 30. és december 1. napja között, melyen a felperes részt vett és a megállapításokról készült 2133654897 számú jegyzőkönyvet aláírta, a jegyzőkönyv egy példányát a helyszínen átvette. A jegyzőkönyv a felperes hiánypótlását követően 2020. december 9. napján, 3228532685 irataazonosító számon kiegészítésre került.

[3] Ezt követően az elsőfokú hatóság a 2023. szeptember 5. napján meghozott 3476865285 iratazonosító számú határozatával a felperest a 1535062684 iratazonosító számú támogatási határozatra korábban benyújtott kifizetési kérelme alapján kifizetett támogatási összegből 1.658.565 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére kötelezte. A határozat indokolása szerint a helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv alapján a felperes gazdaságának üzemmérete a működtetési időszak 2. évétől kezdődően az üzleti tervben vállalt 100 méhcsalád alapján meghatározandó EUME mérettől 20%-ot meghaladóan maradt el – annak felét érte el, 50 igazolt méhcsalád mellett –, így a Jogcímrendelet 9. § (3) bekezdés a) pontja alapján rögzítette, hogy felperes köteles 1.578.420 forintot az intézkedésben való jogosulatlan részvétel jogcímén visszafizetni. Kifejtette továbbá, hogy a felperes a pénzügyi tervében a működtetési időszak 4. vagy 5. évének végére vállalt mezőgazdasági termelőtevékenységből származó bevételtől 40%-ot meghaladó mértékben maradt el, így a Jogcímrendelet 9. § (4) bekezdése alapján az érintett év vonatkozásában köteles felperes 80.145 forintot intézkedésben való jogosulatlan részvétel jogcímén visszafizetni. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az EUJF/2423-1/2024. számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta.

A jogerős ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéleti indokolásában kiemelte, hogy a felperes eljárási szabálysértésekre alapított kifogásai konkrét, tényekkel alátámasztott jogsérelem hiányában, önmagukban nem alkalmasak a határozat jogellenességének megállapítására, ezért ezek csak tényleges anyagi jogi jogsértés fennállása esetén értékelhetők.

[5] Az ügy érdemében elsőként az elévülési kifogást vizsgálta és a bíróság elfogadta az alperes álláspontját, miszerint folyamatos vagy ismételt szabálytalanság esetén az elévülés a szabálytalanság megszűnésétől kezdődik. Mivel a támogatás 5 éves működtetési időszakhoz kötődött és a vállalatok nemteljesítése a teljes időszak alatt fennálló, folyamatos szabálytalanságnak minősül, az elévülés csak a működtetési időszak lejártát követő napon, 2018. január 1-jén kezdődött.

[6] Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) gyakorlata szerint a „többéves programokra” vonatkozó szabályozás az elévülési idő meghosszabbítását teszi lehetővé, nem pedig annak lerövidítését (C-436/15 számú UAB Alytaus regiono ítélet [68] és [69]). Utalt továbbá az EUB fenti jogértelmezését tükröző egységes kúriai ítélkezési gyakorlatra is (Kfv.IV.35.254/2018/6., Kfv.IV.35.382/2019/5., Kfv.I.35.441/2022/8.).

[7] Kifejtette továbbá, hogy a Tanács 2988/95/EK, Euratom rendelete (1995. december 18.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről (a továbbiakban: EURATOM rendelet) alapján az elévülést megszakítja minden olyan hatósági vizsgálat vagy eljárás, amelyről az érintettet tájékoztatják. Ilyennek minősült a jegyzőkönyv közlése és a határozat meghozatala is, ezért az elévülés megszakadt és újraindult. Mivel az elévülési idő egyetlen alkalommal sem telt le teljes egészében, a felperes elévülési kifogása nem volt megalapozott.

[8] A felperes másik érdemi kifogása a méhcsaládok számára és az ennek alapján meghatározott üzemméretre (EUME) irányult. Állítása szerint a vizsgált időszakban 90 méhcsaláddal rendelkezett, amit egy hatósági bizonyítvánnyal kívánt igazolni. Ezt a bizonyítványt azonban nem a megelőző eljárás során, hanem csak a kereset benyújtásakor csatolta, így azt az alperes a döntéshozatala során nem vehette figyelembe.

[9] Bár a felperes arra hivatkozott, hogy a bizonyítvány a korábbi, kifizetési kérelmében szereplő (TIR/ENAR alapú) adatokon alapult, az alperes helyesen járt el, amikor a megelőző eljárásban a vonatkozó jogszabályok – különösen a Jogcímrendelet és a 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet – alapján vizsgálta a méhcsaládok számát. Ezek szerint csak azok az állatok vehetők figyelembe, amelyeknél a felperes regisztrált tartóként szerepel a hivatalos nyilvántartásokban, amelyek a TIR adatbázisban szerepelnek, illetve ezen felül eleget kellett tennie a felperesnek az állatállományra vonatkozó ENAR-ba történő bejelentési kötelezettségének is. A Jogcímrendelet vonatkozó rendelkezése kimondja, hogy a nyilvántartott adatokat az állatállomány nyilvántartásnak is alá kell támasztania.

[10] Az alperes a helyszíni ellenőrzés során ezen nyilvántartások alapján állapította meg a méhcsaládok számát és az ott szereplő adatokat elfogadta. A felperes a jegyzőkönyv megállapításait megismerte, de azokra érdemi észrevételt nem tett.

[11] A bíróság megállapította, hogy az alperes a rendelkezésére álló adatok alapján jogszerűen járt el és helyesen határozta meg a méhcsaládok számát, valamint az EUME méretet. Az utóbb csatolt, későbbi keltezésű hatósági bizonyítványt sem az alperesnek, sem a bíróságnak nem kellett figyelembe vennie, mivel azt a felperes nem terjesztette elő időben a megelőző eljárásban.

[12] Mivel sem az elévülési kifogás, sem a méhcsaládok számával kapcsolatos kifogás nem volt megalapozott és a bíróság semmisségi okot sem talált, a felperes általános, tisztességes eljárás megsértésére hivatkozó érvei önmagukban nem voltak értékelhetők.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontja, valamint b) pontja alapján kérte.

[14] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok körében előadta, hogy az ügyben felmerült jogkérdés – az uniós támogatásokkal kapcsolatos szabálytalanságok elévülésének értelmezése, különösen az EURATOM rendelet 3. cikkének alkalmazása – túlmutat az egyedi ügy keretein, mivel a támogatási rendszerek működése során számos hasonló ügyben jelentkezik, ezért annak egységes értelmezése a joggyakorlat szempontjából kiemelt jelentőségű. Álláspontja szerint a bíróság tévesen határozta meg az elévülés kezdő időpontját, amikor azt a működtetési időszak lejártához kötötte, figyelmen kívül hagyva az EUB gyakorlatát (különösen a C-21/10. számú ügyben hozott ítéletet), amely szerint az elévülés megítélésénél a szabálytalanság tényleges időpontját és jellegét kell

vizsgálni, továbbá az elévülés megszakadásához olyan hatósági intézkedés szükséges, amely a szabálytalanság konkrét vizsgálatára irányul és az érintettet egyértelműen tájékoztatja.

[15] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok körében arra hivatkozott, hogy az ügy érdemére kiható eljárási jogsértések történtek, amelyek alapvető eljárási jogának sérelmét valószínűsítik. Ennek körében előadta, hogy a bíróság nem tárt fel teljes körűen a tényállást és nem vizsgálta érdemben a felperes által csatolt, a méhcsaládok számát igazoló hatósági bizonyítványt, kizárólag annak későbbi keletkezésére hivatkozva, ami sérti a szabad bizonyítás elvét. Állította továbbá, hogy a bíróság a bizonyítási terhet ténylegesen a felperesre hárította, holott a közigazgatási szerv köteles a határozat jogszerűségét bizonyítani. Sérelmezte az ítélet indokolásának hiányosságát is, mivel az nem tartalmazza a bizonyítékok mérlegelésének szempontjait és nem tér ki valamennyi, lényeges felperesi érvre. Előadta továbbá, hogy sérült a tényállás-felderítési kötelezettség és a kereseti kérelem kimerítésének követelménye, ami a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is felveti.

[16] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok körében arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozataitól, különösen a bizonyítási teher megosztása tekintetében. E körben hivatkozott a Kfv.I.37.494/2017/6. és a Kfv.III.37.421/2018/5. számú ítéletekre és előadta, hogy a bíróság az alperes ténymegállapításait érdemi vizsgálat nélkül elfogadta és a bizonyítási kötelezettséget ténylegesen a felperesre telepítette.

[17] Összességében a felperes álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadása indokolt, mivel az ügyben az egyedi ügyön túlmutató jelentős jogkérdés merül fel, az ügy érdemére kiható eljárási jogsértések valószínűsíthetők, valamint a döntés eltér a Kúria gyakorlatától.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

[20] ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

[21] b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[22] A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A befogadhatósági ok jogalkotó által megkívánt indokolási kötelezettsége a befogadhatóság kérdésében való döntést segíti elő, a jogalkotó ezáltal lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[23] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Kiemeli a Kúria, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[24] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyfelől a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján kérte. Az ügy társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az eldöntendő jogkérdés, a jogalanyok széles körét érinti, a felvetett jogkérdés különleges súlya pedig akkor indokolja a jogerős határozat felülvizsgálatát, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír. A befogadás azonban ezen indokkal is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást.

[1] A Kúria azonban már több ízben is állást foglalt az EURATOM rendelet 3. cikkének értelmezése kapcsán. E körben irányadó – az elsőfokú bíróság ítéletében is hivatkozott – a Kúria Kfv.IV.35.254/2018/6., Kfv.IV.35.382/2019/5., valamint Kfv.I.35.441/2022/8. számú döntése, amelyek egységesen rögzítik az elévülés kezdő időpontjának, a többéves program fogalmának, valamint a fenntartási kötelezettséghez kapcsolódó elévülési szabályok értelmezésének szempontjait. Erre tekintettel a felvetett jogkérdés nem tekinthető olyanak,

amelyben a Kúriának még nem alakult volna ki gyakorlata, így a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján nem indokolt.

[2] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okra is.

[3] A Kúria előre bocsátja, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára – eljárásjogi indokokra – alapított felülvizsgálati kérelemről való döntés során nem végezheti el a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát. A Kúria kizárólag azt vizsgálhatja, hogy a kérelmező által megjelölt alapvető eljárási jog sérelme valószínűsíthető-e, illetve észlelhető-e az ügy érdemére kiható egyéb eljárási jogszabálysértés. A kialakult kúriai gyakorlat szerint e körben a kérelmezőnek olyan módon kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy a jogsértés – további érdemi vizsgálat nélkül – szinte nyilvánvalóan fennállónak tűnjön és egyben valószínűsíthető legyen annak az ügy érdemére gyakorolt kihatása is (Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2.).

[4] A Kúria rámutat arra, hogy a felperes által előadott kifogások túlnyomórészt a bizonyítékok értékelésének, a tényállás megállapításának, valamint az elsőfokú bíróság jogi következtetéseinek vitatására irányulnak. A felülvizsgálati eljárásban azonban – iratellenesség vagy kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére (Kfv.37.760/2022/2., Kfv.35.316/2021/2.), pusztán az, hogy a fél nem ért egyet az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelésével és jogkövetkeztetéseivel, nem alapozza meg a befogadást (Kfv.37.605/2023/2., Kfv.35.112/2024/2.).

[5] A Kúria emlékeztet arra is, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja tekintetében a Kp. 117. § (4) bekezdése részletes indokolási kötelezettséget támaszt. Ezen alpontra való hivatkozás alapján a Kúria töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőt részletes indokolási kötelezettség terheli arra vonatkozóan is, hogy az álláspontja szerinti eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. E befogadási ok indokolásának pedig el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól (Kfv.VII.37.357/2022/2., Kfv.VII.37.177/2023/2., Kfv.II.37.710/2023/2.).

[6] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben a tényállást rögzítette, a rendelkezésre álló adatokat és bizonyítékokat értékelte és indokolásában számot adott arról, hogy a felperes által hivatkozott hatósági bizonyítványt milyen okból nem vette figyelembe. Az ítéletből kitűnnek a bizonyítékok mérlegelésének szempontjai, valamint az is, hogy a bíróság miért találta alaptalannak a felperesi érveket. A felperes ezzel szemben az általa állított eljárási jogsértések tekintetében a befogadás iránti kérelmében részletes, konkrét indokolást nem adott elő és nem mutatta be, hogy az általa sérelmezett körülmények miként hatottak ki az ügy érdemére.

[7] A felperes a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét az indokolási kötelezettség megsértésére alapította. A Kúria e körben rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletéből kitűnik, hogy a felperes kereseti hivatkozásait megvizsgálta és az indokolásából a bíróság jogi álláspontja és következtetései megállapíthatók. A felperes a befogadás iránti kérelmében nem jelölte meg konkrétan, hogy az indokolás mely lényeges kérdésben hiányos és nem fejtette ki, hogy az általa állított hiányosság miként hatott ki az ügy érdemére. Erre tekintettel a

tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozás körében sem valószínűsíthető olyan garanciális eljárási jogsértés, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná.

[8] Mindezekre tekintettel a Kúria nem azonosított olyan garanciális eljárási jogsérelmet vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján indokolná.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A Kúria következetes gyakorlata szerint e befogadási okra való hivatkozás esetén a kérelmező köteles bemutatni az ügyazonosságot, vagyis azt, hogy a hivatkozott kúriai döntés és a jelen ügy azonos jogkérdésre, hasonló tényállásra és azonos alkalmazandó jogszabályokra épül, továbbá konkrétan meg kell jelölnie azt az elvi megállapítást, amelytől a jogerős ítélet eltér, és az eltérés lényegét is ki kell fejtenie.

[10] A felperes e körben a bizonyítási teher megosztására hivatkozással jelölt meg kúriai döntéseket, azonban az ügyazonosság, illetve a határozatok összevethetőségének bemutatásával adós maradt. Az egyik hivatkozott határozat nem azonosítható (Kfv.III.37.421/2018/5.), míg a másik döntés tartalma nem hozható összefüggésbe a felperes által állított jogtétellel (Kfv.I.37.494/2017/6.), mivel az nem a bizonyítási teher általános megosztásáról, hanem a bíróság érdemi felülvizsgálati kötelezettségéről és a bizonyítás lefolytatásának szükségességéről szól.

[11] A felperes nem jelölte meg konkrétan azt az elvi megállapítást sem, amelyben a jogerős ítélet eltérne a kúriai gyakorlattól és nem fejtette ki, hogy az állított eltérés miben áll. Előadása e körben lényegében a jogerős ítélet jogi álláspontjának vitatására szorítkozik.

[12] Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt lehetőség.

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[14] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[15] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[16] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[17] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[18] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ac) alpontjában foglalt befogadási okokra nem hivatkozott, azokra vonatkozó indokokat nem hozott fel, a Kúria ezért ezen befogadási okok fennállását nem vizsgálhatta a felperesi indokolás hiányában.

Budapest, 2026. április 9.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Stefáncsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő